εὔνοοι = *εὔνοι*; — *Περίθους*, *Περίθου*. Nigdy jednak nie cofa się akcent na trzecią od końca, a zatem: *περίπλοι*, nie *πέριπλοι*; *κακόνους*, *κακόνοι*, nie *κάκονοι*.

Attycka Deklinacya II.

§. 44.

Do Attyckiéj Deklinacyi drugiéj należą imiona męskie i żeńskie na *ως*, tudzież nijakie na *ων*. Imiona takowe mają we wszystkich przypadkach *ω* zamiast samogłosek i dwugłosek zwyczajnéj deklinacyi drugiéj, a pod to *ω* podpisuje się *ι*, kiedy zwyczajna deklinacya ma *οι* albo *ῳ*. *Vocat.* zawsze jest równy *Nominati*wowi.

WZORY.

	Świątynia.	Lina.	Sala.
Sing. Nom.	*ὁ νε-ώς*	*ἡ κάλως*	*τὸ ἀνώγεων*
Gen.	*νε-ώ*	*κάλω*	*ἀνώγεω*
Dat.	*νε-ῷ*	*κάλῳ*	*ἀνώγεῳ*
Acc.	*νε-ών*	*κάλων*	*ἀνώγεων*
Voc.	*νε-ώς*	*κάλως*	*ἀνώγεων*
Dual. N. A. V.	*νε-ώ*	*κάλω*	*ἀνώγεω*
G. i D.	*νε-ῷν*	*κάλῳν*	*ἀνώγεῳν*
Plur. Nom.	*νε-ῴ*	*κάλῳ*	*ἀνώγεω*
Gen.	*νε-ῶν*	*κάλων*	*ἀνώγεων*
Dat.	*νε-ῷς*	*κάλῳς*	*ἀνώγεῳς*
Acc.	*νε-ώς*	*κάλως*	*ἀνώγεω*
Voc.	*νε-ῴ*	*κάλῳ*	*ἀνώγεω*

Uwaga 1. Niektóre imiona męskie i żeńskie na *ως* odrzucają w *Accus. Sing.* końcowe *ν*, np. *ὁ λαγώς*, zając, *τὸν λαγών* i *λαγώ*; zwyczajną jest ta forma w następujących: *ἡ ἕως*, jutrzenka, *ἡ ἅλως*, bojewica, *ἡ Κέως*, *ἡ Κῶς*, *ὁ Ἄθως*, *ἡ Τέως*, jako też w Przymiotnikach: *ἀγήρως*, niestarzejący się, *ἐπίπλεως*, pełen, *ὑπέρχρεως*.

Uwaga 2. Deklinacya ta nazywa się Attycką drugą, dla tego że, chociaż wyraz jaki do téj deklinacyi należący miał jeszcze obok inne formy, Attycy zawsze się tamtéj formacyi trzymali.

O Akcencie Deklinacyi II.

§. 45.

1. Akcent w deklinowaniu wyrazów na *ος* i *ον* zmienia się podług prawideł powszechnych §. 29. Wyjątek czyni *Voc.* *ἄδελφε* od *ἀδελφός*. O Akcencie imion ściąganych zob. §. 43.

2. Względem Attyck. Dekl. drugiéj uważać należy:

a) że *Proparoxytona* zatrzymują akcent *ostry* na trzeciéj od końca przez wszystkie przypadki wszystkich liczb;

b) że *Oxytona* na *ώς* akcent ten zatrzymują także w *Genitiwie*.